

Thăm Thầy và Bạn Cũ, Học Khóa 6 Công Chánh Tại Việt Nam

Nguyễn Quang Bê

Hôm tháng 11 năm 2011 tôi về Việt Nam với mục đích gặp lại thầy và bạn học cũ khoá 6 KSCCĐC sau trên 30 năm không gặp nhau. Được biết Châu hồng Phi (CC) thường họp mặt với anh em bên đó nên tôi điện thoại cho Châu hồng Phi và nhờ Phi liên lạc dùm. Nguyễn thanh Sơn và Đặng Huấn có kêu điện thoại nhưng không gặp tôi. Khoảng 8 giờ tối Nguyễn ngọc Vân điện thoại và hẹn gặp tôi ở khách sạn vì từ chỗ tôi ở đến nhà Vân không xa lắm, cũng trên đường Phan xích Long ở Phú Nhuận.

Gặp Vân tôi nhận ra ngay vì hình dáng và mặt mũi vẫn không thay đổi, chỉ có điều là cả hai chúng tôi tóc đều bạc hết,

chứng tỏ thời gian đã nhuộm bạc màu trên mái tóc. Chúng tôi ngồi kê lại rất nhiều kỷ niệm lúc còn đi học, nhớ đến tánh tình của từng bạn học, sự thành công cũng như thất bại trong suốt gần bốn mươi năm trong ngành Công chánh. Vân cho biết là các anh em khoá 6 ở Việt Nam đều đã về hưu, chỉ còn Đoàn văn Thân và Trần thành Nhân đi làm. Vân cũng nhắc đến thầy Lân vẫn ở chỗ cũ, sống một mình và vẫn mạnh khoẻ. Vân hứa là sáng mai sẽ lấy xe gắn máy

chờ tôi đi thăm thầy Lân và vài bạn khoá 6 KSCCĐC. Vân cũng cho tôi biết là Vân và bà xã mỗi đêm thường đi bộ vài cây số để tập thể thao. Hèn chi Vân trông vẫn còn khoẻ mạnh mặc dầu tuổi đã trên 70.

Sáng hôm sau Vân chở tôi trên xe gắn máy

làm một màn Tiếu Ngạo Giang Hồ. Xe chạy như mắc cửi không ai nhường ai, xe bóp kèn đinh tai nhức óc, vậy mà Vân vẫn lướt ngựa như bay. Vào tiệm hủ tiếu Triều Châu của ông Miên lai làm một tô để dẫn bụng trước khi đi. Sài Gòn

Từ trái qua phải: Hàng ngồi: Các AH Đoàn Văn Thân, Đặng Huấn, Nguyễn Đình Bốn. Hàng đứng: Các AH Nguyễn Quang Bê, Lê Ngọc Phượng, Nguyễn Ngọc Vân và Nguyễn Thanh Sơn.

ngày xưa không còn nữa, tôi có cảm giác như một người xa lạ đi trên quê hương mà gần 40 năm tôi đã sống và lớn lên.

Người đầu tiên chúng tôi ghé thăm là thầy Lân. Thầy vẫn sống trong căn phố ở phía sau, không sửa sang hay sơn phết. Các đồ dùng của Thầy tôi thấy có lẽ ít nhất cũng 50 tuổi. Thầy sống rất giản dị, có lẽ còn giản dị hơn các thầy

tu. Chúng tôi được dịp ngồi nói chuyện rất lâu với Thầy về mọi đề tài từ kinh tế đến chính trị và kỹ thuật. Thầy phân tích mọi vấn đề rất sắc bén, tinh thần của Thầy vẫn còn minh mẫn và sáng suốt như xưa. Thầy cũng nhắc lại buổi chúng tôi, Bảo, Thọ, Định và tôi gặp Thầy ở San Jose cách đây mấy năm về trước. Thầy mời chúng tôi ăn cam sành, một đặc sản của miền Tây của người cháu vừa đem biếu.

Người thăm kể là Nguyễn đình Bốn, vì nhà Bốn đến nhà thầy Lân không xa lắm. Bốn đã về hưu từ lâu, vẫn còn giữ nét trẻ trung và tếu như ngày còn đi học. Vân nhờ Bốn sắp xếp việc mời anh em khoá 6 KSCCĐC họp mặt vào ngày mai, thứ Bảy 11/20/11 và tìm một quán ăn tiện cho tôi đi lại. Hôm sau Vân điện thoại lại cho biết là đã chọn được quán ăn tên Hội Quán Người Quảng Nam trên đường Phan xích Long nối dài cách chỗ khách sạn tôi ở chừng 500 thước.

Chiều ngày thứ Bảy trời mưa như trút nước, Vân điện cho biết là Bốn đã có mặt ở hội quán. Mặc dầu trong mình không được khoẻ, tôi xuống tiệm mua một cái áo mưa và đi bộ lại chỗ hội quán. Vui mừng gặp lại được Sơn, Bốn, Thân, Huấn, Vân và Phượng. Sơn vẫn ít nói, có nụ cười tươi, vóc dáng vẫn còn trẻ như ngày nào. Nhắc lại chuyện gặp gỡ Sơn và các AHCC

trong buổi tiệc cưới của con Trần đình Thọ cách đây hai năm ở San Francisco, thời gian trôi nhanh quá. Bốn vẫn vui vẻ và trẻ trung như ngày nào mặc dầu về hưu trước tất cả anh em cùng khoá. Thân trông vẫn còn phong độ, hiện đang làm cho một công ty Pháp và công việc rất bận rộn. Chỉ có điều là bụng hơi bự, có lẽ vì cần có bia để giao thiệp với nhiều đồng nghiệp. Huấn trông hơi già vì tóc trên đầu rụng nhiều, có lẽ là kết quả của những ngày vất vả làm chủ của một công ty xây cất. Vân vẫn còn giữ được cách ăn nói thân mật như lúc còn đi học. Phượng vẫn còn lanh lợi như ngày xưa, hiện có một website nhan đề “Câu chuyện âm nhạc hoài cổ”, chuyên nghiên cứu về tiểu sử, nhạc và lời của hầu hết các ca nhạc sĩ nổi tiếng của Việt Nam. Hiện câu chuyện âm nhạc hoài cổ đã viết đến tập 112. Hoan nghênh sự nghiên cứu công phu của bạn Phượng. Tôi cũng có điện thoại thăm Nguyễn nam Tiến. Tiến hiện định cư ở Cà Mau, bạn vẫn khoẻ, thỉnh thoảng về Sài Gòn thăm hai đứa con hiện làm việc tại Sài Gòn. Trần thành Nhân không đến được vì có hẹn với người thân đi Mỹ Tho. Lê công Minh thì không liên lạc được.

Tiệc nào rồi cũng tàn. Tôi bắt tay từ già và cầu chúc các bạn sống được những ngày còn lại đầy vui vẻ, mạnh khoẻ, tuy không dám nói hẹn ngày gặp lại.